

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนก บิณศิริวานิช. พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 8 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- กนก วงษ์ตระหง่าน. ประชาธิปไตยกับพรรคการเมืองและการเลือกตั้ง. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- กระมล ทองธรรมชาติ, ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ . พระนคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2515.
- _____ . ทัศนะของคนไทยต่อการเมือง, รายงานการวิจัย (เอกสารโรเนียว)
- _____ . ปัญหาการเมืองของประเทศไทยที่กำลังพัฒนา. อ้างถึงใน อมร รักษาสัตย์ และ ชัตติยากรรณสูตร, บรรณาธิการ, ทฤษฎีและแนวความคิดในการพัฒนาประเทศ. พระนคร : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การชายและการซื้อแห่งประเทศไทย จำกัด, 2515.
- กลุ่มนิสิต นักศึกษา อาสาสมัครแห่งประเทศไทย. ประเมินผลโครงการพัฒนาเยาวชนไทยในระบอบประชาธิปไตย ฉบับที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2518.
- การปกครอง, กรม, บันทึกนักปกครอง 2538. กรุงเทพมหานคร : กรมการปกครอง, 2538.
- เกียรติชัย พงษ์พานิช. การปฏิวัติ 2475 กับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองการปกครองของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- โกสิทธิ์ สว่างโรจน์. ความสำคัญทางการเมืองของประชาชนในบริเวณชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ชัตติยากรรณสูตร. ทัศนคติในการปฏิบัติงานของข้าราชการ. กรุงเทพมหานคร : รายงานการวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2516.
- คณะอาจารย์ผู้ทำการวิจัย คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. รายงานผลการวิจัยลักษณะบางประการของสถาบันสังคมไทยที่เป็นอุปสรรคต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2515.

- จุฑาทิพย์ สุขรังสรรค์. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519.
- จรัญ วงศ์สวัสดิ์. แบบแผนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสหภาพ : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประชาชนในเขตสหภาพที่ประธานกรรมการสหภาพมาจากการเลือกตั้งและประธานกรรมการโดยตำแหน่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- จังหวัดภูเก็ต, สำนักงาน. บรรยายสรุปข้อราชการจังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต : สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2538.
- _____. รายงานประจำปีจังหวัดภูเก็ต 2537. ภูเก็ต : สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2537.
- _____. แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ จังหวัดภูเก็ต. ภูเก็ต : สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, 2536.
- จิรายุทธ วัจนะรัตน์. การไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2524 เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- จรรยา สุภาพ. ศัพท์วิชาการทางรัฐศาสตร์. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2512.
- ฉลอง ภิมรัตน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ประจักษ์การพิมพ์, 2521.
- ชลอ ไบเจริญ. ความคิดเห็นทางการเมืองของผู้เยาวชนชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ชโลธร ผาโคตร. การพัฒนาการปกครองท้องถิ่นไทยในระยะ พ.ศ. 2517 - 2519 : ศึกษาในด้านนโยบายการกระจายอำนาจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.
- ชวนะ เกกะนันท์. ความสำนึกทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- ชวลิตธำรง โกฏิตระกูล. ผู้นำศาสนาอิสลามกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตหนองจอก มีนบุรี บางกะปิ พระโขนง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2533.
- ชัยรัตน์ พัฒนเจริญ. วิเคราะห์การเลือกตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2517.

- ชัยวัฒน์ รัฐขจร. ความเข้าใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ชำนาญ ยุวบูรณ์. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจปกครองของกฎหมายไทย. พระนคร : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, 2503.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น. พระนคร : โรงพิมพ์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2510.
- ชูสง่า ฤทธิประศาสน์. แนวความคิดในการปกครองท้องถิ่น. นิตยสารท้องถิ่น 16 (มีนาคม 2519) : 1-18.
- ไชยสิทธิ์ ต้นตยกุล. ศาลาประชาธิปไตยกับการเรียนรู้ทางการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ณรงค์ พรพิริยะกุลชัย. ประเทศไทยกับการพัฒนาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร สัมพันธ์, 2517.
- ณรงค์ สินสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.
- ทิตยา สุวรรณะชญ. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ 17 (ตุลาคม 2520).
- ทินภัทร กำลังเอก. แนวความคิดในการปฏิรูประบบการปกครองท้องถิ่นไทย 2518-2521. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ทิพาพร พิมพ์สุทธิ. พัฒนาทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- _____ และ อนุสรณ์ ลิ้มมณี. พฤติกรรมทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ทีมข่าวการเมือง. ปฏิรูปการเมือง (ตอนที่ 1). เดลินิวส์ (14 สิงหาคม 2538) : 5
- _____. ปฏิรูปการเมือง (ตอนที่ 2). เดลินิวส์ (15 สิงหาคม 2538) : 5
- _____. ปฏิรูปการเมือง (ตอนที่ 3). เดลินิวส์ (16 สิงหาคม 2538) : 5

- นนทลี หวังเทอดเกียรติ. การศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของความรู้สำนึกทางการเมืองต่อหน้าที่และบทบาทของสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- บรรพต วีระสัย. ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองของเยาวชนไทย, รัชศาสตร์นิเทศ 9 (เมษายน - มิถุนายน 2509).
- ปธาน สุวรรณมงคล. ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองของสมาชิกสภาตำบลกับการมีส่วนร่วมของชุมชน. วารสารสังคมศาสตร์ 22 (ธันวาคม 2528) : 70-81.
- ประกาศศักดิ์ ธานีพงศ์. นักธุรกิจกับการเมือง การศึกษา ทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ประยูร กาญจนกุล. กฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ประวัน สัตยธีรานนท์. ทัศนคติของประชาชนต่อข้าราชการอำเภอ : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านท่าไท ตำบลท่าไท อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2513.
- ประสิทธิ์ พรรณพิสุทธิ์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองแบบสุขาภิบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีสุขาภิบาลพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ประหยัด หงษ์ทองคำ. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2520.
- _____ . การพัฒนาทางการเมืองโดยกระบวนการปกครองท้องถิ่น. พระนคร : นำอักษรการพิมพ์. 2519.
- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. การมีส่วนร่วมและความสำนึกทางการเมืองของประชาชนในต่างจังหวัดของประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารสังคมศาสตร์ 23 (เมษายน 2529) : 93-118.
- ปิยพันธ์ ปิงเมือง. ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองออกเสียงเลือกตั้งในระบบการเมืองไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อ 24 กรกฎาคม 2531. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พรรคดี ผ่องแผ้ว. กรอบการมองพฤติกรรม. วารสารสังคมศาสตร์ 17 (มกราคม - มีนาคม 2523).

- พระราชบัญญัติสุขภาพีบาล พุทธศักราช 2528. ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 102 ตอนที่ 154 ตุลาคม 2528.
- พิเชษฐ สีชมรัมย์. แรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำชุมชนไทย : ศึกษากรณีผู้นำชุมชนในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ไพรัตน์ เตชะเสถียร, การออกเสียงเลือกตั้งในอำเภอป่าต้ว : ศึกษากรณีการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในอัตราสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ยุติศักดิ์ เอกอัคร. ผู้นำทางการเมืองระดับท้องถิ่น : การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจทางการเมืองของผู้ใหญ่บ้าน ในเขตอำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ในช่วงปี พ.ศ. 2521-2522. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- รัฐธนะ สีธีรังศรี. ผลกระทบของภูมิหลังทัศนคติทางการเมืองและแรงจูงใจทางการเมืองที่มีต่อบทบาททางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- วงษ์ เลิศไพศาล. วัฒนธรรมการเมือง : ศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตปีสุดท้าย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อฐานะและบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.
- วาสนา พรพัฒน์กุล. ความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของเด็กไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520.
- วิทยา สุจิตธนาภิรักษ์. วารสารการเมืองสำหรับประชาชน เล่มที่ 6. ความสำนึกทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2516.
- วิภาภรณ์ ปราโมช ณ อยุธยา. ทัศนคติทางการเมือง ความรู้ ความเข้าใจ และความสนใจในการเลือกตั้งของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตกรุงเทพมหานคร ในวันที่ 4 เมษายน 2519 . วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ศุภชัย เอี่ยมละออ. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2528. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. ประมวลศัพท์บัญญัติวิชาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.
- สมชัย รักวิจิตร. ความเป็นผู้นำในหมู่บ้านทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการทหาร, 2514.
- สมพงษ์ บุญประดิษฐ์. ความสำคัญต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างข้าราชการและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สมศักดิ์ ส่งสัมพันธ์. นิสิต นักศึกษากับวัฒนธรรมการเมืองประชาธิปไตย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- สวนา พรพิพัฒน์กุล. ความสำคัญในหน้าที่พลเมืองของเด็กไทย รายงานการวิจัย ฉบับที่ 22. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2520.
- สำเนา ขจรศิลป์. ทัศนคติของนิสิตชั้นปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2514.
- สุขุม นวลสกุล, สังเขปการปกครองไทย. ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาอาสาสมัครแห่งประเทศไทย รายงานประเมินผลโครงการพัฒนาเยาวชนในระบอบประชาธิปไตย ฉบับที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เกษตร, 2518.
- สุคิด ลั่นซ้าย. บทบาทของข้าราชการปกครองส่วนภูมิภาคในการพัฒนาการเมืองการปกครองท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีภาคใต้ของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุภา ศรีรักษ์. ทัศนคติของช่างฝีมือที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนช่างฝีมือทหารต่อการนำความรู้ทางวิชาชีพไปใช้ในการปฏิบัติงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2514.
- ไสว ศรีเมฆารัตน์. การพัฒนาพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย. วารสารสังคมศาสตร์ 7 (มกราคม 2513).
- อภิชาติ ไตดิกลงเวช. ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทนักการเมืองท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- อำพล สิงห์โกวินท์ และสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์. ความตื่นตัวทางการเมืองกับการสื่อสาร, รายงานการวิจัย, 2516. (เอกสารโรเนียว)
- อุทัย หิรัญโต. สังคมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2519.

เอนก เหล่าธรรมทัศน์. สองนคราประชาธิปไตย แนวทางการปฏิรูปการเมือง เศรษฐกิจ เพื่อประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2538.

ภาษาอังกฤษ

Alderfer, Harold F. Local government of developing countries. New York : Mc Graw - Hill Book Company, 1964.

Allan Ball. Modern politics and government. London : Macmillan Press, 1978.

Almond, G. and Powell, G.B., Jr. Comparative politics today. Boston : Little, Brown and Co; , 1976.

Biddle, Bruce J., and Thomas, Edwin J. Role theory : concepts and research. New York : John Willey and Son, 1966.

Dahl, Robert A. Modern political analysis . Englewood Cliffs N.J. : Prentice - Hall, 1963.

Department of Economics and Social Affairs. Decentralization for national and local development. United Nations : New York, 1962.

Di Palma. Apathy and participation mass politics in western societies. New York : Collier Memillan, 1970.

Eulau, Heinz, and Wahlke, John c., eds. The Politics of representation, countinuities in theory and research. London : Sage Publications, 1978.

Gabriel Almond and Sidney Verba, The Civic culture, princeton (N.J. : Princeton University Press, 1963.

Hugh. A. bone and Austin Ranney (2 ed) Politics. New York : Mc Graw - Hill Book, 1967.

Huntington, Samuel P. and Dominguez, George I. Political development. in Handbook of Political Science : Macro Political Theory. Vol. 3, ed. Fred Greenstein and Nelson Polsby. Reading, Mass : Addison - Wesley, 1975.

International Union of Local Authorities (I.U.L.A.). Local government in the xxth century. The Hague : Martinus Nijhoff, 1963.

Leemans, A.F. Changing patterns of local government. The Hague : International Union of Local Authorities, 1970.

Lester W. Milbrath. Political Participation : How and why do people get involved in politics. Chicago : Mand McNally & Company, 1965.

- Mac Corkle, Stuart A. American municipal government and administration . Boston : Heath and Company, 1948.
- Nie, Norman H. Powell, G. Bingham, Jr. and Prewitt, Kenneth. Social structure and political participation : Development relationship. American - Political Science Review, 1969.
- Paul E. Lazarsfeld, Bernard Berelson and Hazet. The people Chicago. ets. New York : Columbia University, 1968.
- Plano C. Jack : Greenbery Milton : Olton Ray : and E. Riggs, Robert. Political science dictionary. Hinsdale Illinois, 1973.
- Reading, Hugo E; Routledge, and Paul Kegan, A Dictionary of the social science . London : Henley and Boston, 1977.
- Richard Rose. Electoral behavior : a Comparative handbook. New York : Free Press, 1974.
- Verba, Sidney and Nie, Norman H. Participation in America : Political democracy and social equality. New York : Harper & Row, 1972.
- Weiner, Myron. Crises and Sequences in Political Development. New Jersey : Princeton University Press, 1971.

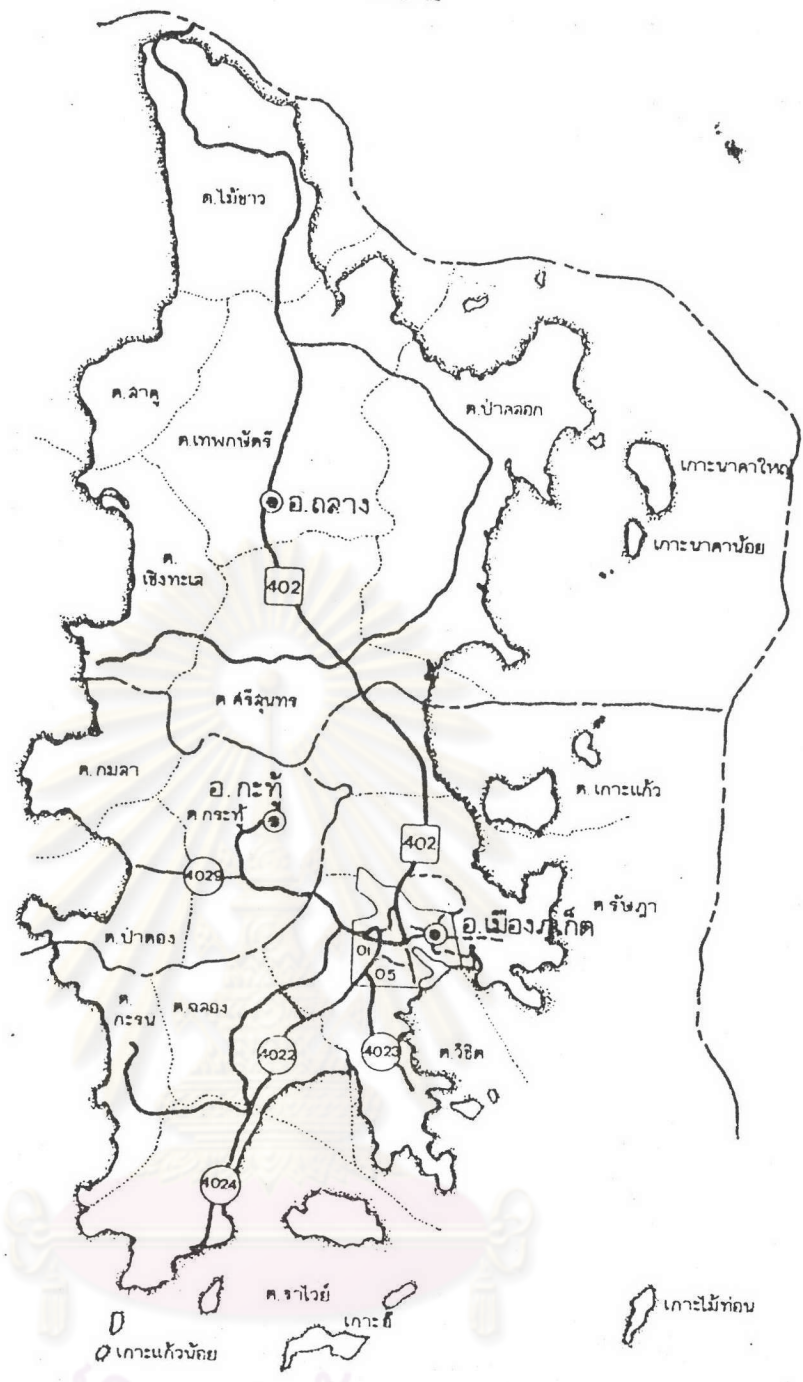
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



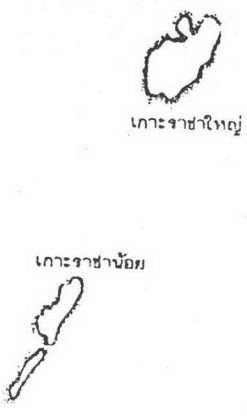
ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทะเลอันดามัน



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก ก.

จังหวัดภูเก็ต*

1. ประวัติศาสตร์ภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตแต่เดิมเป็นแหลมเชื่อมต่อกับแผ่นดินใหญ่ของประเทศ เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศเป็นหาดทรายงดงาม ทอดยาวเหยียดลงสู่ทะเลอันดามันในมหาสมุทรอินเดีย ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็นเกาะในสมัยปัจจุบัน ดินแดนแห่งนี้เชื่อว่าได้เคยเป็นที่อยู่อาศัย เพื่อเสาะแสวงหาประโยชน์ของกลุ่มที่แสวงโชคหลายพวกหลายเผ่า และเป็นทีแวะพักและเสาะหาเสบียงกรังของนักเดินเรือต่างชาติ มีบันทึกทางประวัติศาสตร์หลายแหล่งที่บ่งชี้และยืนยันว่า เมืองถลางหรือเกาะภูเก็ตแห่งนี้เคยมีผู้คนอาศัยอยู่นับเป็นเวลาช้านานเกือบสองพันปีมาแล้ว

สมัยศรีวิชัย ชุมชนภูเก็ตเป็นชุมชนที่รู้จักในชื่อเมือง “สิลิน” ซึ่งกลายเป็นถลางในเวลาต่อมา

สมัยกรุงศรีอยุธยา มีชาวฮอลันดามาสร้างสถานที่เก็บสินค้า เพื่อทำการรับซื้อแร่ดีบุกขึ้นที่เกาะภูเก็ต นอกจากชุมชนถลางที่มีอยู่เดิม ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2228 เซอวาเลีย เดอเซอมอง ราชทูตฝรั่งเศสคนแรก ได้เข้ามาสู่ประเทศไทย และทำสัญญาซื้อขายแร่ดีบุกที่เมืองภูเก็ต และเมืองบริวารของภูเก็ต

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ได้ปรากฏวีรกรรมอันยิ่งใหญ่ เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีคู่บ้านคู่เมืองภูเก็ตมาจนทุกวันนี้ คือเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2328 ท่านผู้หญิงจันและคุณมุกได้รวบรวมกำลังพลที่ถลางบ้านเคียน ต่อด่านภัยพม่า สามารถต่อสู้จนทัพพม่าแตกพ่ายไปในที่สุด

* ที่มา : สำนักงานจังหวัดภูเก็ต, บรรยายสรุปข้อราชการจังหวัดภูเก็ต 2538, รายงานประจำปี จังหวัดภูเก็ต 2537, แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ จังหวัดภูเก็ต ปี 2536.

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เป็น“ท้ายเทพสตรี” และ “ท้าวศรีสุนทร” และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นี้เมืองภูเก็ตได้เจริญเติบโตมากขึ้นจากอิทธิพลการค้าและเหมืองแร่ โดยเฉพาะได้มีการค้ากับอังกฤษ เมื่ออังกฤษได้ป็นังเป็นตลาดค้าดีบุก ทำให้เกิดการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรมาตั้งบ้านเรือนในบริเวณที่ตั้งเหมืองแร่ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ตในปัจจุบัน เมืองกลางซึ่งเคยเป็นชุมชนหนาแน่นกลับซบเซาลง เมืองภูเก็ตเจริญมากขึ้น ปัจจุบันจะเห็นได้จากลักษณะอาคารที่เป็นสถาปัตยกรรมแบบจีนและยุโรป (Chinoportugal style) ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในตัวเมืองภูเก็ต การค้าดีบุกได้เจริญมั่งคั่งมั่นคง ทำให้ภูเก็ตมีบทบาทอย่างสำคัญต่อพื้นที่ใกล้เคียง อันได้แก่ จังหวัด พังงา กระบี่ ตรัง ระนอง และสตูล

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้มีการปรับปรุงระบบการปกครองหัวเมืองต่าง ๆ เป็นระบบมณฑลเทศาภิบาล และได้รวบรวมหัวเมืองชายทะเลตะวันตก ตั้งเป็นมณฑลภูเก็ตเมื่อ พ.ศ. 2435 และต่อมา พ.ศ. 2475 ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศมาเป็นระบอบประชาธิปไตย มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 ได้มีการจัดระเบียบราชการเป็นจังหวัดและอำเภอ ได้ยกเลิกมณฑลภูเก็ตและเปลี่ยนมาเป็นจังหวัดภูเก็ตแต่นั้นมา

2. สภาพทั่วไป

2.1 ขนาดและที่ตั้ง

ภูเก็ตเป็นเกาะใหญ่ที่สุดในประเทศไทย มีขนาดเนื้อที่ประมาณ 539 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 336,875 ไร่ (รวมเกาะบริวารอีกประมาณ 32 เกาะ มีพื้นที่ประมาณ 49 ตารางกิโลเมตร) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ชายฝั่งทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ทิศเหนือจดท้องทะเลจังหวัดพังงา มีสะพานสารสิน และสะพานเทพกษัตรี เชื่อมระหว่างจังหวัดภูเก็ตกับพังงา ทิศใต้จดทะเลอันดามัน ทิศตะวันออกจดทะเลเขตจังหวัดกระบี่ ทิศตะวันตกจดทะเลอันดามัน รวมความยาวจากเนื้อถึงใต้สุด 49 กิโลเมตร ความกว้างตั้งแต่ตะวันออกสุดถึงตะวันตกสุด 20.4 กิโลเมตร

2.2 สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ภูมิประเทศมีลักษณะยาวเรียวยาวจากเหนือไปใต้ ประมาณ 70% ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นภูเขา มีความสวยงามเป็นธรรมชาติของทิวเขา ทะเลและหาดทราย ไม่มีแม่น้ำสายสำคัญ มีแต่ลำน้ำ ลำห้วย และคลองขนาดเล็ก รวม 9 สาย

ภูมิอากาศโดยทั่วไปอบอุ่นตลอดปี เป็นภูมิอากาศเขตร้อนชื้น ฤดูกาลสำคัญมีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูฝน ประมาณ 7-8 เดือน ตั้งแต่เดือน เมษายน - พฤศจิกายน และฤดูแล้ง ประมาณ 4-5 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม - มีนาคม ความแตกต่างของอุณหภูมิ ประมาณ 18.8-36.3 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 248 ซม. ต่อปี ซึ่งปริมาณน้ำฝนไม่เท่ากันตลอดปี ลมมรสุมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอากาศ ฤดูมรสุมมีระยะคงที่เริ่มจากปลายเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม พื้นที่บริเวณฝั่งตะวันออกได้รับอิทธิพลจากลมฝนอย่างเต็มที่ ช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม จะมีฝนตกเป็นแห่ง ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ ฤดูแล้งที่สุดเดือนธันวาคม - มีนาคม

2.3 ประชากร

สถิติสำรวจเมื่อเดือนธันวาคม 2537 มีทั้งสิ้น 198,677 คน เป็นชาย 98,976 คน เป็นหญิง 100,201 คน ความหนาแน่นของประชากรในเขตเทศบาล ประมาณ 4,455.83 คน ต่อตารางกิโลเมตร และนอกเขตเทศบาล ประมาณ 376.99 คนต่อตารางกิโลเมตร อัตราเพิ่มของประชากรในเขตเทศบาลประมาณ 1.79% อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอกะทู้ เฉลี่ย 192 คน ต่อตารางกิโลเมตร ประชากรวัยแรงงาน 170,617 คน คิดเป็น 87% ของประชากรทั้งจังหวัด อัตราการว่างงาน 3.2% ส่วนใหญ่จะว่างงานช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (ข้อมูลล่าสุดช่วงก่อนการเลือกตั้ง 2 ก.ค. 2538 เมื่อ 2 พ.ค. 38 ประชากรทั้งสิ้น 201,973 คน อำเภอเมือง 71,057 คน เทศบาลเมือง 54,224 คน อำเภอกะทู้ 21,561 คน อำเภอถลาง 55,131 คน)

ปัจจุบันมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าภูเก็ตน่าจะมีจำนวนประชากรไม่ต่ำกว่า 3 แสนคนขึ้นไป เพราะมีคนต่างจังหวัดเข้ามาประกอบอาชีพ และอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอาชีพรับจ้างตามโรงแรมธุรกิจต่าง ๆ ทั้งที่มาจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดทางภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา กระบี่ ระนอง เป็นต้น ซึ่งคนเหล่านี้มักไม่ได้ปฏิบัติ

ตาม พระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499 โดยให้แจ้งย้ายชื่อในทะเบียนบ้าน ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่เข้ามาอยู่

จำนวนประชากรตามการคาดการณ์ในแผนลงทุนจังหวัดภูเก็ตในช่วง พ.ศ. 2538-2540

ปี พ.ศ.	2536	2539	2543	2548
จำนวนประชากร (คน)				
รวมทั้งจังหวัด	194,178	210,234	234,604	270,641
ในเขตเมือง	119,557	134,486	157,329	191,415
คิดเป็น %	61.6	64.0	67.0	70.7
ในเขตชนบท	74,621	75,748	77,275	79,226
คิดเป็น %	38.4	36.0	33.0	29.3
อัตราการขยายตัวของประชากร/ปี				
ในเขตเมือง	2.3	2.7	2.8	2.9
ในเขตชนบท	3.6	4.0	4.0	4.0
ในเขตชนบท	0.5	0.5	0.5	0.5

3. สภาพทางการเมือง การปกครอง และการบริหาร

3.1 สภาพทางการเมือง

3.1.1 การเมืองระดับประเทศ

จังหวัดภูเก็ตแบ่งเขตการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 1 เขต มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 1 คน

3.1.2 การเมืองระดับท้องถิ่น

เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดได้ 18 คน

เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองได้ 18 คน และเทศบาลตำบลป่าตอง 12 คน

เลือกตั้งคณะกรรมการสุขาภิบาล ประกอบด้วย สุขาภิบาลที่มีประธานกรรมการ สุขาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง คือ สุขาภิบาลกะรน ซึ่งมีรายได้เกิน 5 ล้านบาท เลือกคณะกรรมการสุขาฯ ได้ 9 คน และ

สุขาภิบาลที่ประธานฯ โดยตำแหน่ง ได้แก่ สุขาฯกะทู้ สุขาฯเทพกษัตรี สุขาฯเชิงทะเล เลือก 9 คน

เลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 2 คน มี อบต. คือ อบต.ฉลอง รัชฎา วิชิต กะรน เกาะแก้ว ราไวย์ อยู่ในเขตอำเภอเมือง อบต.เทพกษัตรี เชิงทะเล ศรีสุนทร สาคุ ไม้ขาว อยู่ในเขตอำเภอดกลาง อบต.กมลา อยู่ในเขตอำเภอกะทู้ (ปัจจุบัน มี อบต. ป่าคลอก อำเภอดกลาง ซึ่งได้ยกฐานะขึ้นมา และมีการเลือกตั้งสมาชิกสภา อบต. เมื่อ 28 เมษายน 2539)

3.2 สภาพทางการปกครอง และการบริหาร

3.2.1 การแบ่งเขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองตามลักษณะพื้นที่ออกเป็น 3 อำเภอ 17 ตำบล 107 หมู่บ้าน ดังนี้

อำเภอเมืองภูเก็ต แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 ตำบล 44 หมู่บ้าน

อำเภอดกลาง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 ตำบล 45 หมู่บ้าน

อำเภอกะทู้ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 ตำบล 18 หมู่บ้าน

3.2.2 การปกครองและการบริหาร

รูปแบบการปกครองและบริหาร แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

การบริหารราชการส่วนกลาง มีส่วนราชการสังกัดส่วนกลางของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มาตั้งที่ทำการอยู่ในพื้นที่ จำนวนประมาณ 66 หน่วย แบ่งเป็นส่วนราชการ 45 หน่วย รัฐวิสาหกิจ 21 หน่วย

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีส่วนราชการสังกัดส่วนภูมิภาคของ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ มาตั้งสำนักงานอยู่ในพื้นที่ 2 ระดับ คือ

ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการจังหวัด จำนวนประมาณ 30 หน่วยงาน มีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัด

ระดับอำเภอ ประกอบด้วยส่วนราชการ อำเภอ 3 อำเภอ 17 ตำบล 107 หมู่บ้าน มีหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของนายอำเภอในการบริหารราชการแผ่นดินในอำเภอ

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีการปกครองและการบริหารส่วนท้องถิ่น 3 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

เทศบาล 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมืองภูเก็ต และเทศบาลตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้

สุขาภิบาล 4 แห่ง ได้แก่ สุขาภิบาลกะทู้ อำเภอเมือง (ประธานฯ เลือกตั้ง)

สุขาภิบาลกะทู้ อำเภอกะทู้

สุขาภิบาลเทพกษัตริย์ อำเภอถลาง

สุขาภิบาลเชิงทะเล อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบล 13 แห่ง ได้แก่

องค์การบริหารส่วนตำบลฉลอง อำเภอเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลรัชฎา อำเภอเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลกะรน อำเภอเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลราไวย์ อำเภอเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกษัตริย์ อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง

(ยกฐานะหลังสุด)

องค์การบริหารส่วนตำบลกมลา อำเภอกะทู้

4. สภาพทางสังคม

4.1 ลักษณะสังคม

ภูเก็ตเป็นแหล่งเจริญมาตั้งแต่อดีต มีวัฒนธรรมผสมหลายชนิตหลายภาษา โดยเริ่มจากเจ้าของถิ่นเดิมได้แก่ พวกเงาะซาไก และชาวน้ำหรือชาวเล ที่ร่อนเร่หาเลี้ยงชีพในทะเล ต่อมาพวกแมงหรือมอญเข้ายึดครองขับไล่เจ้าของถิ่นถอยร่นไป และต่อมาชาวอินเดียได้อพยพเข้ายึดครองพื้นที่แทนพวกแมง ปัจจุบันทั้งเงาะและแมงไม่มีเชื้อสายอยู่ในภูเก็ตแล้ว นอกจากนี้ยังมีกลุ่มชนชาวจีนที่อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ ปีนัง ไทรบุรี และเมืองใกล้เคียง เข้ามาตั้งถิ่นฐานในภูเก็ต และกลุ่มชาวจีนเหล่านี้เองที่เป็นบรรพบุรุษของคนภูเก็ตส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ชนชาติหลังสุดที่อพยพเข้ามามากกว่าชาติอื่น ๆ คือ ชนชาติไทย ยอมรับเอาวัฒนธรรมของชนชาติอื่นมาดัดแปลงเป็นของตนเอง ปัจจุบันภูเก็ตเป็นแหล่งรวมของคนหลายเชื้อชาติ หลายภาษา เช่น จีน อินเดีย ยุโรป ไทย ซึ่งทุกชาติทุกภาษา ได้มาร่วมกันสร้างสรรค์จนเกิดเป็นประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตต่อมาทั้งในด้านสถาปัตยกรรม การแต่งกาย ประเพณี ของชนเชื้อชาติต่าง ๆ

4.2 การศึกษา

จัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา 77 แห่ง ระดับประถมศึกษา 8 แห่ง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 11 แห่ง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 5 แห่ง ระดับอาชีวศึกษา (ปวช. ปวท. ปวส.) 4 แห่ง ระดับอุดมศึกษา 2 แห่ง

ในระบบโรงเรียน สำหรับการจัดการศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีการเปิดขยายชั้นเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนทดลองนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเป็นแนวทางการเตรียมการขยายการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี โดยเน้นเป้าหมายให้ผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้มากขึ้น และครบทุกคนในปีการศึกษา 2540 ส่วนการจัดการศึกษาขยายโอกาสทางการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอาคารสถานที่ก่อสร้างโรงเรียน จึงเป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขต่อไป

นอกระบบโรงเรียน จัดบริการการศึกษาโดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายผู้ด้อยโอกาส และขาดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเพื่อต้องการคุณภาพชีวิต ฝึกอบรมให้ความรู้ทักษะวิชาชีพ การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร และบริการสังคม

ตารางจำนวนและร้อยละของนักเรียนต่อประชากรวัยเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	อายุ (ปี)	จำนวนนักเรียน (คน)	ประชากรในวัยเรียน (คน)	% นักเรียนต่อประชากรวัยเรียน	% นักเรียนทั้งหมด
ก่อนประถมศึกษา	3-5	5,771	9,274	62.23	13.11
ประถมศึกษา	6-11	20,615	17,068	120.78	46.83
มัธยมศึกษาตอนต้น	12-14	8,846	9,598	92.17	20.09
ม.ปลาย/ปวช.	15-17	7,123	9,500	74.98	16.18
อุดมศึกษา ปวท./ปวส.	18-21	1,670	12,783	13.06	3.79
รวมทั้งสิ้น		44,025	58,223	75.61	100.00

หมายเหตุ ข้อมูลปี พ.ศ. 2537

4.3 การศาสนา

ประชากรประมาณ	74.70 %	นับถือศาสนาพุทธ
	22.36 %	นับถือศาสนาอิสลาม
	0.27 %	นับถือศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และซิกข์
	2.67 %	นับถือศาสนาคริสต์

มีวัดในพุทธศาสนา ประมาณ 30 วัด มัสยิด ประมาณ 36 แห่ง โบสถ์คาทอลิก ประมาณ 4 แห่ง และโบสถ์พราหมณ์ - ฮินดู ประมาณ 3 แห่ง

4.4 การสาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขครอบคลุมประชากรได้อย่างทั่วถึง มีโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชนรวม 9 แห่ง แยกเป็นเอกชน 5 แห่ง รัฐ 4 แห่ง และยังมีโรงพยาบาลเอกชนที่กำลังจะเปิดขึ้นใหม่อีกหลายแห่งมีสถานอนามัย 19 แห่ง คลินิกแพทย์ 52 แห่ง คลินิกทันตแพทย์ 15 แห่ง ร้านยาแผนปัจจุบัน 21 แห่ง ร้านขายยาที่เภสัชกรเป็นผู้ถือใบอนุญาต 3 แห่ง และร้านยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจสำเร็จที่ไม่ใช่ยาอันตราย หรือยาควบคุมพิเศษ 22 แห่ง บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ประมาณ 580 คน แพทย์ประมาณ 75 คน เภสัชแพทย์ 1 คน ดูแลประชากร 3,464 คน ทันตแพทย์ 1 คน ดูแลประชากร 11,004 คน เภสัชกร 1 คน ดูแลประชากร 8,908 คน พยาบาล 1 คน ดูแลประชากร 680 คน

5. สภาพทางเศรษฐกิจ

5.1 สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตเดิมขึ้นอยู่กับดีบุก และยางพารา โดยดีบุกเป็นวัตถุดิบที่สำคัญมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2143 ยางพารา เริ่มปลูกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2446 และยังมีความสมบูรณ์ทางการทำประมงชายฝั่ง แต่เนื่องจากราคาดีบุกในตลาดโลกต่ำลงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา ผู้ประกอบการจึงหันมาทำธุรกิจการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2534 (ราคาตลาด) ผลิตภัณฑ์รวม (GPP) ของภูเก็ต 16,015,079,000 บาท ภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงเป็นอันดับหนึ่งในภาคใต้ คือ 87,038 บาท (มูลค่าของภาคใต้ทั้งหมดเท่ากับ 27,084 บาท และของประเทศเท่ากับ 44,085 บาท

ภาวะเศรษฐกิจของภูเก็ตในปัจจุบันกับรายได้จากธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม สาขาเศรษฐกิจอื่น ๆ ก็มีแนวโน้มมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2537 จังหวัดมีรายได้จากสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญดังนี้

การท่องเที่ยว	(ปี 2536)	มูลค่า	33,298.9071	ล้านบาท
การประมง	(ปี 2536)	มูลค่า	4,400.00	ล้านบาท
การกสิกรรม		มูลค่า	1,569.00	ล้านบาท
การทำเหมืองแร่		มูลค่า	34.5043	ล้านบาท
การปศุสัตว์		มูลค่า	138.7578	ล้านบาท

สินค้าเข้า ได้แก่ ปลาและกุ้งทะเลแช่เย็น อุปกรณ์ดำน้ำ อุปกรณ์ใช้ในกิจการ
เหมืองแร่

สินค้าออก ได้แก่ แร่ดีบุก ยางแผ่น ยางแท่ง แร่ตะกั่ว เป็นต้น

ตารางรายได้จากสาขาการผลิตต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2532 - 2534

สาขาการผลิต	2532 (บาท)	2533	2534	% สัดส่วน ผลิตภัณฑ์ (2534)
1. บริการ	3,265,359,000	4,222,413,000	4,851,838,000	30.30
2. คมนาคมขนส่ง	1,923,263,000	2,193,054,000	2,429,239,000	15.17
3. การก่อสร้าง	1,471,399,000	1,756,949,000	2,175,252,000	13.58
4. คำส่งและคำปลีก	1,524,854,000	1,670,349,000	1,877,198,000	11.72
5. การเกษตร	1,505,240,000	1,448,955,000	1,649,044,000	10.30
- พืช	356,547,000	349,622,000	358,556,000	
- ปศุสัตว์	92,477,000	65,254,000	123,855,000	
- ประมง	883,837,000	845,654,000	945,817,000	
- ป่าไม้	238,000	-	15,000	
- Agricultural services	2,159,000	1,819,000	1,699,000	
- Simple agri-processing product	169,982,000	186,606,000	219,102,000	
6. ธนาคาร ประกันภัย และธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	709,060,000	1,048,171,000	1,048,883,000	6.55
7. อุตสาหกรรม	1,111,472,000	1,217,057,000	894,642,000	5.59
8. ไฟฟ้า ประปา	292,822,000	351,900,000	407,065,000	2.54
9. การบริหารและการป้องกันประเทศ	236,157,000	277,510,000	321,568,000	2.01
10. ที่อยู่อาศัย	180,910,000	231,546,000	281,410,000	1.76
11. เหมืองแร่และการย่อยหิน	376,694,000	150,487,000	78,940,000	0.49
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	12,597,230,000	14,568,391,000	16,015,079,000	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อหัว	73,668	83,248	87,038	
ประชากรสัดส่วนต่อ 1,000 คน	171	175	184	

การเกษตร

ทำรายได้สู่จังหวัดเป็นอันดับ 5 (ปี 2534) มีสัดส่วนผลิตภัณฑ์ของจังหวัด 10.30% พืชหลักได้แก่พืช 5 ชนิด คือ ยางพารา มะพร้าว ทุเรียน สับปะรด มะม่วงหิมพานต์ และสะตอ

พื้นที่ทั้งจังหวัดมีประมาณ 339,396 ไร่ เป็นพื้นที่ครอบครองเพื่อการเกษตร 164,402 ไร่ ผลผลิตที่ได้จากไม้ผลไม้ยืนต้นส่วนใหญ่มาจากอำเภอถลาง ภูเก็ตมีพื้นที่จำกัดมาก สำหรับเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ คิดเป็นพื้นที่รวม 24,155 ไร่ หรือคิดเป็น 7.12% ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

การประมง

การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีความสำคัญต่อจังหวัดภูเก็ตอยู่มาก ผลผลิตที่ได้มาจากการประมงมีมูลค่ามากกว่า 7.5% ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของจังหวัด การประมงในจังหวัดภูเก็ตรวมถึงการประมงทะเล การประมงชายฝั่งและการประมงน้ำจืด และรวมไปถึงการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ซึ่งนิยมทำกันบริเวณชายฝั่งตะวันออกและทางด้านใต้ของเกาะ

การประมงทะเลมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากที่สุด มีผลผลิตมากกว่า 270,470 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 3,603 ล้านบาท สัตว์น้ำทะเลที่จับได้ ได้แก่ ปลา กุ้ง ซึ่งจับบริเวณน่านน้ำสากลแล้วนำมาขึ้นท่าภูเก็ต

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเพิ่มขึ้นอย่างมากในภูเก็ตมีโรงงานผลิตปลาป่น 3 แห่ง มีโรงงานผลิตอาหารกระป๋อง 2 แห่ง มีห้องแช่เย็น 1 แห่ง โรงงานเหล่านี้ตั้งอยู่บริเวณท่าเทียบเรือประมงคลองท่าจีน

ภูเก็ตมีหมู่บ้านชาวประมง 67 หมู่บ้าน ประกอบด้วยครัวเรือนชาวประมงประมาณ 1,310 ครัวเรือน ชาวประมง 9,170 คน เรือประมง ประมาณ 527 ลำ ซึ่งต้องพึ่งพาอุตสาหกรรมประมงโดยตรง

การท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มาเยือนภูเก็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 และเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะหลังจากที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นปีท่องเที่ยว ในปี 2530 และได้มีการส่งเสริมด้านการโฆษณาและการเผยแพร่ ก็มีสถิตินักท่องเที่ยว

เพิ่มขึ้น จากปี 2535 มีจำนวน 1.6 ล้านคน ปี 2536 มีจำนวน 1.8 ล้านคน ปี 2537 มีจำนวน 2.2 ล้านคน และคาดว่าในปี 2538 จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาไม่ต่ำกว่า 2.5 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจำนวน 10-20%

สำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเป็นนักท่องเที่ยวจากยุโรปกันมาก เพราะว่าพวกนี้ชอบทะเล ชายหาดและความสงบเงียบ จากการเข้ามาเพิ่มของนักท่องเที่ยวทำให้มีการแข่งขันกัน ในด้านการบริการนักท่องเที่ยวกันมากขึ้น และมีการพัฒนากันหลาย ๆ ด้าน แต่ในขณะเดียวกันก็ประสบปัญหาหลายด้าน มีแรงงานเข้ามากันมาก ทำให้เกิดการพลุกพล่าน ค่าครองชีพสูงขึ้น ปัญหาการบริการ ปัญหาอาชญากรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านสาธารณสุขไปหมด ไม่เพียงพอ และมีการทำลายสิ่งแวดล้อมสภาพธรรมชาติ ฯลฯ

5.2 ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

5.2.1 การไฟฟ้า กระแสไฟฟ้าที่ใช้ใน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ตรับจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมาจำหน่ายให้แก่ประชาชน นับเป็นจังหวัดแรกในประเทศไทย ที่มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้านบนเกาะใหญ่ รวมทั้งสิ้น 104 หมู่บ้าน ยกเว้น 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 6 ตำบลเกาะแก้ว (เกาะมะพร้าว) หมู่ที่ 3 ตำบลราไวย์ (เกาะโหลน) และหมู่ที่ 5 ตำบลป่าคลอก (เกาะขนาดใหญ่) ซึ่งเป็นเกาะกลางทะเลเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคภูเก็ต ได้จัดให้มีไฟฟ้าพลังแสงอาทิตย์ทดแทนในหมู่บ้านดังกล่าว

5.2.2 การประปา หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการผลิตน้ำประปาในภูเก็ต มี 2 หน่วยงาน คือ เทศบาลเมืองภูเก็ต และการประปาสวนภูมิภาค ในระยะ 3 - 4 ปีที่ผ่านมา เทศบาลเมืองภูเก็ตประสบปัญหาขาดแคลนน้ำดิบที่จะใช้ผลิตน้ำประปา โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ประกอบกับภูเก็ตได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการใช้น้ำสะอาดสูงขึ้น จึงมีปัญหาดขาดแคลนน้ำสูงขึ้นด้วย

ปัจจุบันได้แก้ไขปัญหานี้โดยเทศบาลซื้อน้ำจากการประปาสวนภูมิภาคมาจัดจำหน่ายให้แก่ประชาชนเพิ่มขึ้น สำหรับการประปาสวนภูมินั้น ได้ผลิตน้ำประปาจำหน่ายให้ประชาชนในเขตอำเภอกะทู้ และบริเวณใกล้เคียง มีโรงกรองน้ำ 2 แห่ง คือ โรงกรองน้ำกะหลิม และโรงกรองน้ำบางวาด

5.2.3 การคมนาคม

ทางอากาศ มีสนามบินพาณิชย์ 1 แห่ง ประมาณ 200 เที่ยวบินต่อสัปดาห์

ทางบก มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และ จังหวัด ที่สามารถใช้งานได้ดีในทุกฤดูกาล และมีถนนสายหลักที่สำคัญหลายสายที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงขยายผิวการจราจรให้สามารถรับกับการขยายตัวทางด้านคมนาคมของจังหวัด นอกจากนี้มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เชื่อมจังหวัดภูเก็ตกับพังงา โดยผ่านทางสะพานเทพกษัตรี หรือสะพานสารสิน ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมเส้นทางเดียวที่เข้าออกจังหวัดและเนื่องจากจังหวัดภูเก็ตขยายตัวทางด้านธุรกิจการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว (เริ่มต้นตัวด้านการท่องเที่ยวเมื่อ พ.ศ. 2523) ทำให้การคมนาคมเข้า - ออก มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น จึงมีการขยายเส้นทางคมนาคมเพิ่มขึ้น เช่น การสร้างสะพานเทพกษัตรี ขนานกับสะพานเดิม คือ สะพานสารสิน

ทางน้ำ นิยมใช้ในการขนส่งสินค้า โดยมีเรือสินค้าชายฝั่งติดต่อกันระหว่างภูเก็ต ระนอง กระบี่ ตรัง และมีเรือสินค้าต่างประเทศเข้ามารับส่งสินค้าประจำ ปัจจุบันมีท่าเทียบเรือและแพปลาซึ่งใช้เป็นที่ขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยว รวม 31 ท่า แยกเป็น

- ท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง
- ท่าเทียบเรือท่องเที่ยว และเรือขนาดเล็ก 14 แห่ง
- แพปลา 14 แห่ง
- ท่าเทียบเรือน้ำมัน 2 แห่ง

5.2.4 การสื่อสาร และการโทรคมนาคม สื่อสารมวลชน

เครื่องมือสื่อสารมวลชนของภูเก็ต จำแนกได้ ดังนี้

ด้านวิทยุ โทรทัศน์ ได้รับสัญญาณภาพเสียงจากสถานีวิทยุโทรทัศน์จาก ส่วนกลางทุกช่อง คือ ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคอีก 1 สถานี คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต กรมประชาสัมพันธ์ แพร่ภาพออกอากาศทางช่อง 5 ตั้งอยู่บนเขารัง อำเภอเมือง นอกจากนี้ยังมีเคเบิลทีวีของเอกชนด้วย

ด้านวิทยุกระจายเสียง มีสถานีวิทยุกระจายเสียง 7 สถานี ออกอากาศระบบเอฟเอ็ม 5 สถานี ออกอากาศระบบเอฟเอ็ม และเอเอ็ม 2 สถานี

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เช่น นสพ.ภูธร เสียงใต้ ปรีทัศน์ ธุรกิจ ภูเก็ตนิวส์ ชาวเกาะ ชนใต้ บัณฑิต เสียงทักษิณา ทักษิณสยาม เสียงมวลชน และหนังสือพิมพ์ จุลสาร นิตยสาร จากกรุงเทพฯ ค่อนข้างมาก เพราะการคมนาคมขนส่งสะดวก

6. ปัญหาสำคัญของภูเก็ต และการสรุปข้อเสนอแนะ (ข้อมูล : ข้อคิดเห็น จากสำนักงานจังหวัดภูเก็ต)

สรุปสภาพปัญหา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน		
1. ถนนขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ	เขตเทศบาลเมืองฯ	- ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วนและให้มีการประสานการปฏิบัติกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง
2. ถนนรอบเกาะยังไม่เรียบร้อยเป็นอันตราย	ถนนรอบเกาะ	- เร่งสร้างให้เสร็จเรียบร้อยทันสมัย สวยงาม
3. เส้นทางคมนาคมขนส่งเข้าออกเกาะภูเก็ตมีเพียงเส้นทางเดียว ไม่เพียงพอกับสภาพจราจรที่เพิ่มขึ้น	ทางเข้าออกรอบเกาะ	- ก่อสร้างสะพานหรืออุโมงค์ลอดทะเลช่วงแหลมทรายของเกาะภูเก็ต เพื่อเชื่อมต่อกับบริเวณแหลมสนเส้นทางจังหวัดพังงา ในเขตคลองเคียน
4. เส้นทางคมนาคมขนส่งเชื่อมต่อหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ ยังไม่เพียงพอและยังไม่เชื่อมโยงถึงกัน	ถนนในหมู่บ้าน ตำบล	- วางแผนแบ่งภาระหน้าที่ในการก่อสร้างทางในรูปแบบต่าง ๆ ให้ชัดเจนภายในเวลาที่กำหนด
5. ควรปรับปรุงสะพานสารสิน (สะพานเก่า)	สะพานสารสินไม่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวทางเรือ	- ควรเสนอให้กรมทางหลวงพิจารณาเรือหรือยกสะพานสารสินให้สูงขึ้น
6. ทางหลวงในย่านชุมชนคับแคบ	ทางหลวงย่านชุมชน	- ควรเสนอให้ สส. ทำหนังสือขอสนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงทางหลวง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
7. ถนนเข้าสนามบินคับแคบ และเกิดอุบัติเหตุบ่อย	พื้นที่ทั่วไป	- แขวงทางกำลังรอกการ อนุมัติจากกระทรวงฯ ให้สร้าง ทางแยกเข้าสนามบินแนว ใหม่
8. ถนนออกนอกเมืองไฟฟ้า แสงสว่างไม่พอ		- ควรขอให้กรมทางหลวง ดำเนินการ
9. ปัญหาขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้ ขาดสถานที่กักเก็บ น้ำดิบขนาดใหญ่		- มีการตัดฟันต้นไม้และสร้าง อาคารแทนที่ไม่มีต้นไม้ดูดซับ น้ำไว้ ควรปลูกต้นไม้เพิ่มเติม - จัดหาน้ำเพิ่มจากชุมชนเมือง ชื่อจากภาคเอกชน เนื่องจาก ไม่สามารถตั้งงบประมาณ ปรับปรุงชุมชนเมืองของภาค เอกชนได้
10. ขาดแคลนบริการ สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์		นอกเขตเทศบาล อ.กลาง อ.กะทู้

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
11. การสร้าง ซ่อมเสริม คูระบายน้ำนานเกินไป	เขตเทศบาล	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบ Specification โดยกำหนดระยะเวลาเป็น 2 ช่วงคือ <ol style="list-style-type: none"> 1. Prefabricate ให้ใช้เวลานานได้ 2. การเริ่มขุดเจาะและติดตั้ง ควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด
12. ควรมีคูระบายน้ำทั้ง 2 ฝั่งถนน	สุขาภิบาลกระนวน	<ul style="list-style-type: none"> - ที่อยู่อาศัย สถานประกอบการปล่อยน้ำสู่ที่ลุ่ม เนื่องจากบางแห่งไม่มีทางระบายน้ำทำให้เกิดกลิ่นและภาพพจน์ไม่ดี
<u>ปัญหาการใช้รถใช้ถนน</u>		
1. การใช้รถใช้ถนนไม่เป็นระเบียบ	ในเขตเทศบาลเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - ให้มีป้ายแนะนำการใช้รถใช้ถนน ตลอดจนกฎจราจรอย่างชัดเจน โดยเฉพาะบริเวณสถานที่ราชการ เช่น โรงเรียนและอื่น ๆ
2. อุบัติเหตุบนถนนเพิ่มมากขึ้น	พื้นที่จังหวัดทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการขับขี่จักรยานยนต์ การใช้เส้นทางร่วมกับผู้อื่น
3. เครื่องหมายจราจรไม่เหมาะสม	“	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบเครื่องหมายจราจรอยู่เสมอและจัดทำให้เหมาะสมของงบประมาณไปยังหน่วยที่เกี่ยวข้อง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
4. ผู้ใช้รถใช้ถนนฝ่าฝืนกฎจราจร	พื้นที่จังหวัดทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด - กวดขันผู้ใช้รถใช้ถนนขับขี่ยวดยานด้วยความระมัดระวังและเคารพกฎจราจรโดยเคร่งครัด โดยเฉพาะผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ควรสวมหมวกนิรภัย - กวดขันจับกุมรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องผู้ขับขี่ที่ไม่มีใบอนุญาต
5. การจราจรแออัดและรถติดในชั่วโมงเร่งด่วน	เขตเทศบาลเมืองฯ	<ul style="list-style-type: none"> - ถนนบางสายมีการจราจรคับคั่งควรห้ามจอดรถทั้ง 2 ข้างถนนในชั่วโมงเร่งด่วน - ควรตัดถนนวงแหวนและถนนเชื่อมจากนอกเมืองในเมืองโดยด่วน
6. ที่จอดรถไม่เพียงพอ	เขตเทศบาลเมืองฯ โดยเฉพาะย่านการค้าและ ธนาคาร	<ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาเพิ่มค่าจอดรถ เพื่อป้องกันการจอดนาน
7. การควบคุมการรักษาการขยายและสงวนเขตทางหลวง ตาม พรบ.ทางหลวง ฉบับปี พ.ศ. 2535	<ul style="list-style-type: none"> - การรื้อกล้าเขตทาง - การตั้งวางขายของบนทางหลวง - การบรรทุกน้ำหนักเกินพิกัด 	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าหน้าที่ทางหลวงเป็นผู้มีอำนาจในการจับกุมผู้กระทำผิด ฝ่าฝืนส่งเจ้าพนักงานตำรวจดำเนินคดี

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p><u>ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต</u> <u>และทรัพย์สิน</u></p> <p>1. ความไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มขึ้น มีคนต่างถิ่นเข้ามาหากินมาก คนร้ายแอบแฝงเข้าในรูปผู้ใช้แรงงาน และก่อเหตุอาชญากรรม</p> <p>2. ขาดแคลนอัตรากำลังในการดูแลความปลอดภัยให้ทั่วถึง</p> <p>3. ทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว สูญหายระหว่างเดินทาง</p> <p>4. ผู้ประกอบการให้เช่ายานพาหนะและเรียกค่าเสียหายสูง</p>	<p>- นักท่องเที่ยวและประชาชนทั่วไป</p> <p>- เขตเทศบาลเมืองฯ</p> <p>- ต.ป่าตอง</p> <p>- ต.ฉลอง กระรน ราไวย์</p> <p>- บนยานพาหนะระหว่างเดินทาง</p>	<p>- จัดจุดตรวจให้เพิ่มมากขึ้น และตรวจเข้ม</p> <p>- กรณีมีเหตุร้ายเกิดขึ้นให้ดำเนินการทันที และรายงานให้ประชาชนทั่วไปทราบ</p> <p>- แสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในการสอดส่องและแจ้งแหล่งข่าวอาชญากรรม</p> <p>- ใช้งานชุมชนสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักการป้องกันตนเอง</p> <p>- กวดขันการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเคร่งครัด และประเมินผลการทำงาน</p> <p>- เป็นการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว ควรประชุมสัมมนากลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าวให้ได้ รับทราบและขอความร่วมมือ</p>

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
5. การรักษาความปลอดภัย	- บริเวณสถานที่ราชการ สำคัญ	- ควรจัดทำกำลังเจ้าหน้าที่ ตำรวจไปรักษาความ ปลอดภัยทั้งเวลากลางวันและ เวลากลางคืน
6. มีความแออัดของผู้ต้องขัง ในเรือนจำ และเรือนจำตั้ง อยู่กลางชุมชน	- เรือนจำจังหวัด	- อยู่ระหว่างขอใช้พื้นที่ป่า ชายเลนคลองเกาะผี 317 ไร่ ต่อกรมป่าไม้
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม		
1. การจัดการน้ำเสียและ ขยะมูลฝอยยังไม่ดีพอ	- เทศบาล สุขาภิบาล ชุมชนทั่วไป	- จัดตั้งสถานบำบัดน้ำเสีย และสร้างเตาเผาขยะบริเวณ คลองเกาะผี
2. - ถนนบางจุดมีขยะไม่ สวยงาม - บางพื้นที่ไม่มีถังขยะ - มีรถเข็นแผงลอยตาม ชายหาดทำให้ไม่สวย งาม	- ริมหาดสะพานหิน ตลอดแนว	- จัดหาสถานที่และพัฒนา ระบบการเก็บทำลายอย่าง มีประสิทธิภาพ - ลงโทษปรับเพื่อไม่ให้มีการทิ้ง ขยะในที่สาธารณะ
3. มลภาวะทางเสียงและ ควันพิษเพิ่มขึ้น	- รถจักรยานยนต์ที่ดัด แปลง ท่อไอเสีย - รถที่มีควันดำ	- ให้เจ้าหน้าที่กวดขันอย่างจริง จัง ตรวจสอบเปรียบเทียบปรับ ผู้กระทำผิดอย่างสม่ำเสมอ - ให้ความรู้แก่ประชาชน และ ผู้ขับขี่

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
4. ภูเขา ป่าไม้ ถูกทำลาย เพื่อสร้างอาคารบ้านพัก	- พื้นที่มี น.ส. 3 หรือ โฉนด	- ต้องมีมาตรการควบคุมอย่างเข้มงวด - เชิญชวนภาคเอกชนร่วมรับผิดชอบและร่วมลงทุนตั้งองค์กรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. มีการทิ้งขยะในที่สาธารณะ	- ชายหาด และสถานที่ท่องเที่ยว	- ลงโทษปรับไม่ให้เบี่ยงเยี่ยงอย่าง
6. มีการปล่อยของเสีย ขยะลงในทะเล และชายฝั่ง	- แพปลา โรงงานปลาปน โรงแรมเรือประมง เรือท่องเที่ยว	- รณรงค์ประชาสัมพันธ์ หากฝ่าฝืนให้ดำเนินการตามกฎหมาย
7. มีขยะมูลฝอยในเขตทางหลวง	ทางหลวงในบริเวณที่ตัดผ่านย่านชุมชน สุขาภิบาล เทศบาล	- กำชับเทศบาล, สุขาภิบาลให้ทำการเก็บขยะอย่างต่อเนื่อง - ควรวางมาตรการให้เทศบาลจัดหาถังขยะขนาดใหญ่ไว้บริการในสถานที่เหมาะสมเพื่อบริการประชาชนที่อยู่นอกเขตเทศบาลให้นำขยะมาทิ้งในที่จัดบริการ
8. ราษฎรปล่อยน้ำเสียเข้าไปในท่อระบายน้ำข้างทาง	- เขตชุมชน	- รณรงค์แนะนำให้ราษฎรทำบ่อพักบำบัดน้ำเสียขั้นต้นก่อน ปล่อยสู่ท่อระบายน้ำ
9. มีการบุกรุกป่าชายเลนป่าสงวนที่สาธารณะ	- แหลมตึกแก เกาะสิเหร่ ทัพือกเขานาคเกิด ทัพือกเขากมลา ป่าคลองหาดสุรินทร์ หาดในยาง	- ดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมตามสภาพปัญหา

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
10. ชุมเหมืองจะกลายเป็นน้ำเสีย	- ชุมเหมืองชุมชนล็กกษี	- พัฒนาเป็นแหล่งน้ำสำรองเพื่ออุปโภคบริโภค
11. ทรัพยากรเสื่อมโทรมและมีการแย่งชิงทรัพยากรระหว่างชาวประมงด้วยกัน	- ชาวประมงที่ใช้เครื่องมือต่างชนิดกัน และมีความสามารถต่างกัน	- กำหนดเขตทำการประมงให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ทรัพยากร และลักษณะการทำประมง
	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ชายฝั่งทะเล 3,000 เมตร จากแนวชายฝั่ง - อ่าวป่าคลอก อ่าวสะพาน อ่าวยามู อ่าวบางลา อ่าวบางโรง และอ่าวพารา 	<p><u>ข้อเสนอแนะ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่ง 2. จัดสร้างแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเล 3. ผลิตพันธุ์สัตว์น้ำ (ที่เหมาะสม) ปล่อยเสริมความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ 4. ผลิตสื่อเผยแพร่การอนุรักษ์ทรัพยากรและการจัดการประมง
12. ประการังถูกทำลาย	<p>กลุ่มเป้าหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักท่องเที่ยว - ชาวประมง - ร้านขายของที่ระลึก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดสร้างแนวท่อนผูกเรือและแสดงแนวเขตประการังเพิ่มให้เพียงพอ 2. สร้างจิตสำนึกให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p>13. คลองบางใหญ่ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำอุปโภคบริโภคลำดับ มีแนวเขตไม่ชัดเจน และมีการก่อสร้างติดแนวคลองหลายแห่ง</p> <p>14. ขาดแคลนพื้นที่สาธารณะในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดขยะ</p>	<p>พื้นที่วิกฤต</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวปะการังหาดไม้ขาว หาดในยาง - แนวปะการังหาดบางเทา - แนวปะการังหาดป่าตอง - แนวปะการังหาดกะตะกะรน - แนวปะการังหาดในหานอ่าวฉลอง - แนวปะการังเกาะเฮ - พื้นที่อำเภอกะทู้และอำเภอเมืองฯ (นอกเขตเทศบาล) 	<p>3. ประกาศแนวเขตอนุรักษ์</p> <p>4. เพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่</p> <p>สำรวจรังวัดแนวเขตให้ชัดเจนขึ้นทะเบียนเป็นที่หลวง เพื่อป้องกันการบุกรุก</p> <p>สำรวจระวางแผนที่ของที่ดินจังหวัด (โฉนด) และอำเภอ (นส.3) เพื่อตรวจสอบหาที่สาธารณะประโยชน์ประเภทรกร้างว่างเปล่า</p>

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
15. การบูรณาการครอบครองของ ราษฎรบริเวณชายทะเล หน้าโรงแรมเพิร์ลวิลเลจ เพื่อประกอบอาชีพด้าน การบริการนักท่องเที่ยว ทำให้ปัญหาความ สะอาด ความเป็น ระเบียบเรียบร้อย ขยะ น้ำเสีย และทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ	ราษฎร ต.สาคร และภาย นอก	1. ดำรวจ อำเภอ อุทยานฯ และ ราษฎร จัดวางระบบและ กฎเกณฑ์ที่เหมาะสม 2. ให้สภาตำบลเข้ามามีส่วนใน การควบคุมดูแลภายใต้ เงื่อนไขที่เหมาะสมและไม่ ขัดต่อกฎหมาย
16. ปัญหาราษฎรทำกินใน อุทยานโดยไม่ชอบด้าน กฎหมาย	บริเวณเขารวก เขาเมือง ซึ่ง เป็นป่าสงวนแห่งชาติมา ก่อน ซึ่งประกาศเป็นเขต อุทยานภายหลังครอบคลุม พื้นที่ที่ราษฎรครอบครองอยู่ ก่อน	- สสำรวจราษฎรทุกรายที่มีอยู่ ในเขตอุทยานฯ พร้อมราย ละเอียดเสนอความเห็นต่อ กรมป่าไม้เพื่อกันออกจาก เขตอุทยาน
17. การทำประมงบริเวณ ทะเลในเขตอุทยานฯ ตลอดแนวเป็นการ ทำลายปะการัง เต่าทะเล และสัตว์น้ำ อื่น ๆ	ราษฎรท้องที่ ต.สาคร ต.ไม้ขาว	- ควรผ่อนผันบางอย่างที่ทำได้ และห้ามบางอย่าง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
18. บริเวณหาดเลพัง หาดบางเทา ต.เชิงทะเล อ.ถลาง ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	หาดเลพัง หาดบางเทา ต.เชิงทะเล อ.ถลาง	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์หาดเลพัง หาดบางเทา โดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการและเอกชน - แจ้งผู้ประกอบการให้รื้อถอนอาคารออกจากบริเวณน้ำสาธารณะ - จัดสถานที่เหมาะสมให้ - ควบคุมการปล่อยน้ำเสียให้มีการบำบัดก่อนปล่อยลงทะเล
19. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้	ผู้ประกอบการโรงงานโดยเฉพาะกิจการโรงงานขนาดเล็กและอุตสาหกรรมโรงงานบริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรแก้ไขรายละเอียดของประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์โดยระบุประเภทโรงงานให้ชัดเจนกว่านี้ - ชัดต่อนโยบายของรัฐบาล ซึ่งมีนโยบายให้กระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค
<p><u>ปัญหาสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมมีจำนวนน้อยเกินไป 2. การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ 	ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะเยาวชน และกลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดและต่างจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดกิจกรรมของจังหวัดเพิ่มมากขึ้น - จัดให้มีการรณรงค์และการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ รณรงค์การใช้ถุงยางโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติมีอัตราเสี่ยงมากที่จะเป็นสื่อของโรค

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
3. การแพร่ระบาดของยาเสพติด	เยาวชน ประชาชนทั่วไป นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรหามาตรการป้องกันสิ่งเสพติดให้โทษไม่ว่าในรูปแบบสารระเหย บุหรี่ เหล้า กัญชา และเฮโรอีน - ดำเนินการปราบปรามประชားสัมพันธ์อย่างเป็นรูปธรรม
4. ปัญหาวัฒนธรรมตะวันตก (วัฒนธรรมการแต่งกาย) การแต่งกายที่ไม่สุภาพของชาวต่างชาติในเขตเมือง		<ul style="list-style-type: none"> - ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ททท. จัดอบรมไกด์ช่วยชี้แจงกับชาวต่างชาติ ในเรื่องการแต่งกายอย่างสุภาพชน - จัดทำป้ายคำขวัญภาษาต่างประเทศเชิญชวนให้ชาวต่างชาติแต่งกายสุภาพ - ทำหนังสือถึงสถานประกอบการประเภทโรงแรมและแหล่งบริการชาวต่างชาติขอให้ช่วยชี้แจงชาวต่างชาติให้เข้าใจวัฒนธรรมการแต่งกายที่สุภาพแบบไทย
5. ปัญหาเยาวชนวัยเรียนอายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ มั่วสุมตามสถานเริงรมย์		<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองและครูร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด กำหนดเวลาออกจากบ้านของนักเรียน ห้ามออกจากบ้านยามวิกาลโดยไม่จำเป็น

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p>6. ระบบประชาสัมพันธ์ สารสนเทศของจังหวัดไม่มีศูนย์รวมข่าวที่สะดวกต่อประชาชนในการติดตามข่าวสารประกาศต่างๆ เช่น รับสมัครงาน จ้างงาน กฎระเบียบที่ควรทราบ</p>		<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดการลงโทษนักเรียนที่ฝ่าฝืน - ใช้มาตรการทางกฎหมายโดยเคร่งครัดกับสถานประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย - จังหวัดจัดทำป้ายนิเทศข่าวสารของทางราชการที่ถาวรรวมอยู่ในบริเวณเดียวกันและทำแผนผังของหน่วยงานต่างๆ ในบริเวณศาลากลางให้ประชาชนที่มาติดต่องานได้ทราบ
<p>7. ปัญหาที่อยู่อาศัยของชาวเล</p>	<p>บ้านแหลมตึกแก ต.รัชฎา ต.ราไวย์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้ชาวเลได้มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งรวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่อยู่อาศัย อาชีพ สาธารณูปโภค การศึกษาให้ชาวเลและวางรากฐานต่าง ๆ ให้
<p>8. ปัญหาโสเภณี</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานเริงรมย์เปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างรวดเร็ว และหญิงบริการหมุนเวียนเปลี่ยน 	<p>ต. ตลาดใหญ่ อ.เมืองฯ ต. ปาดอง อ.กะทู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จำกัดจำนวนและควบคุมสถานเริงรมย์ทุกประเภท - กำหนดอายุผู้เที่ยว และให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามอย่างจริงจัง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p>สถานที่กันไปเรื่อย ๆ ยากต่อการติดตามหาข้อมูล</p> <p>9. ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานของประชาชน การย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำมาหากินในจังหวัดภูเก็ตโดยไม่มีแผนการดำเนินชีวิต ไม่มีที่อยู่อาศัยแน่นอน ทำให้เกิดปัญหาในจังหวัดมากมาย เช่นการบุกรุกที่สาธารณะ เป็นนักขวยโอกาสวิตรอนสิทธิของผู้อื่น และยังมีปัญหา</p>	<p>ทั้ง 3 อำเภอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ควรลงโทษอย่างรุนแรงต่อเจ้าของสถานบริการที่ใช้แรงงานเด็ก หรือโสเภณีเด็ก - เจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองในพื้นที่ ควรตรวจตราให้เข้มงวดและช่วยเหลือผู้ถูกบังคับให้บริการทางเพศ - เมื่อจับโสเภณีส่งศาล ควรขอให้ศาลสั่งให้ส่งเข้าสถานสงเคราะห์เพื่อเข้ารับการฝึกอาชีพทุกราย เพื่อจะได้เปลี่ยนอาชีพ - ควรจัดหางานให้ทำในภูมิลำเนาเดิม เพื่อป้องกันการอพยพย้ายที่อยู่ - กำหนดนโยบายการศึกษาให้ชัดเจน - ดำเนินคดีกับผู้ปกครองอย่างจริงจังกรณีที่ใช้แรงงานเด็ก และส่งเสริมให้เด็กหารายได้ในยามวิกาล

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p>สังคม เช่น ปัญหาเด็กเร่ ร่อน การใช้แรงงานเด็ก ขอตาน มีจาชีพ เด็ก และเยาวชนประพติติน ไม่เหมาะสมกับวัย ฯลฯ</p> <p>10. ขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือ</p>	<p>กลุ่มประมง กลุ่มนาถุ้ง กลุ่มสวนยาง กลุ่มก่อสร้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานการเคลื่อนย้ายแรงงานกับสำนักงานจัดหางานในเขต กทม. และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัดทุกจังหวัด - ประสานกับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภูมิภาคตอนบนและตอนล่างและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดที่ใกล้เคียงในการจัดหลักสูตรการฝึกให้ตรงกับตลาดแรงงาน
<p>11. ปัญหาคนต่างด้าวแย่ง อาชีพคนไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มพม่าหลบหนีเข้าเมือง - กลุ่มชาวต่างประเทศที่ประกอบกิจการบาร์เบียร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดตั้งคณะทำงานตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดโดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแลคนต่างด้าวเข้าเมือง

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
12. ขอทานนั่งระเกะระกะ ตามทางเดินในตลาดสด	- บริเวณทางเดินในตลาด สด	- มีสภาพไม่น่าดูสำหรับจังหวัด ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว - ขอทานบางรายเจ็บป่วย อาจแพร่เชื้อโรคได้ ประชา- สงเคราะห์หรือสาธารณสุขน่า จะเข้าไปดูแล
<u>ปัญหาด้านการท่องเที่ยว</u>		
1. นักท่องเที่ยวถูกรบกวน จากผู้ขับรถตุ๊ก ๆ ผู้ขาย เพชรพลอยปลอม หมอนวด กลุ่มชายของ บริเวณชายหาด	- บขส.ภูเก็ต - ศูนย์การค้า - ชายหาดต่าง ๆ	- การเสนอบริการเป็นลักษณะ รบกวนรบกวนรบกวนทำให้เกิดความ เดือดร้อนรำคาญและเสื่อม เสียต่อธุรกิจท่องเที่ยว
2. ปัญหามัคคุเทศก์ชาว ต่างชาติ	บริษัทนำเที่ยว	- เอาจเปรียบนักท่องเที่ยว - ให้ข้อมูลไม่ตรงความจริง - แย่งอาชีพคนไทย
3. ราคาโรงแรมในสถานที่ ท่องเที่ยวสูงกว่า มาตรฐาน	- สถานที่ท่องเที่ยว - ชายหาดต่าง ๆ	- ควรลดราคาลงบ้าง
4. อาหารและสิ่งของเครื่อง ใช้ในสถานที่ท่องเที่ยว ราคาสูงมากและอาหาร ไม่สะอาด		- สาธารณสุขควรเข้าไปควบคุม

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
<p>5. ภูเก็ตมีเรือท่องเที่ยวระหว่างประเทศวิ่งระยะสั้นระหว่างเกาะภูเก็ตกับประเทศใกล้เคียง ประชาชนสนใจแต่ไม่มีเอกสารการเดินทาง</p>		<p>- ควรจัดให้มีโครงการหนังสือเดินทางสัญจรมาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตบ้าง</p>
<p>6. ไม่มีการกำหนดสถานที่หน่วยงานในการจอดเรือยอร์ช</p>		<p>- ควรกำหนดเขตท่าสถานีให้เข้ามารายงานตัวและจัดสถานที่จอดเรือให้ชัดเจนเพื่อสะดวกต่อการควบคุม</p>
<p>7. จัดเขตสินค้าราคาถูกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟูเศรษฐกิจการค้าในส่วนที่ไม่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง</p>	<p>บริเวณเหลี่ยมถนนกลาง ถนนพังงา ถนนภูเก็ต และถนนเยาวราชหรือถนนระนองตลอดสายหมุนเวียนไป</p>	<p>- จัดโซนพิเศษจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองฯ ราคาถูก มีกำหนดเวลาและพื้นที่แน่นอนเป็นการจัดการเมืองท่องเที่ยวที่เหมาะสมและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปยังจุดต่าง ๆ อย่างทั่วถึง</p>
<p>8. จัดให้มีมาตรการควบคุมการเข้ามาประกอบการค้า ซึ่งมีผลต่อกระแสหมุนเวียนเงินตราในตลาดตามปกติ ในลักษณะดูดเงินออกไปจากระบบไม่ยุติธรรมต่อผู้ประกอบการปกติในจังหวัด</p>	<p>มีการประกอบการในลักษณะดังกล่าวทั่วไปในเขตเทศบาลในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต</p>	<p>- จังหวัดออกมาตรการเพื่อความเป็นธรรมแล้ว แต่การควบคุมดูแลให้เป็นไปตามมาตรการยังไม่ได้ได้รับความสนใจ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควบคุมดูแลอย่างจริงจัง</p>

สภาพปัญหา	กลุ่มเป้าหมาย/พื้นที่วิกฤต	ความคิดเห็นข้อเสนอแนะ
9. รถรับจ้างส่วนใหญ่เป็น คนต่างจังหวัด เรียกเก็บ ค่าโดยสารแพงกว่าปกติ	- บขส. - พื้นที่ทั่วไปในเมืองภูเก็ต	- ให้ติดป้ายกำหนดราคาค่า จ้างที่เหมาะสมไว้ในรถ ให้ ทราบราคาทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล - อบรมคนขับให้มีระเบียบวินัย และจรรยาบรรณ
10. การกีดกันคนต่างถิ่นไม่ ให้เข้ามาประกอบอาชีพ ในตำบลป่าตอง	กลุ่มอาชีพชายหาดป่าตอง	- เข้าร่วมแก้ไขปัญหาย่าง ใกล้ชิด
11. ภาษาทำให้มีความเข้าใจ ไม่ถูกต้องเป็นอุปสรรค ต่อการบริการ	- นายเรือชาวต่างประเทศ ปฏิบัติพิธีการที่ด่าน ศุลกากร - ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก	- จัดอบรมภาษาอังกฤษแก่ ข้าราชการเพื่อสนับสนุนการ บริการแก่ชาวต่างประเทศ

จากสภาพปัญหาทั้ง 6 ประเภtdังกล่าว หลาย ๆ ปัญหาอาจเป็นปัญหาของทุก ๆ จังหวัด บางปัญหาเป็นปัญหาเฉพาะของพื้นที่ บางปัญหาเป็นปัญหาที่ยืดเยื้อต้องการเวลาในการแก้ไข บางปัญหาเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่จำเป็นเร่งด่วน ซึ่งปัญหาเหล่านั้นสามารถเขียนเป็นโครงสร้างง่าย ๆ ได้ดังนี้

สภาพปัจจุบันของภูเก็ต

- เป็นเกาะในทะเลอันดามัน
- โครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาต่อไปได้จนถึงระดับดีเยี่ยมได้
- ประชากรมีความรู้และกระตือรือร้น

ผลกระทบและปัญหา

- ทรัพยากรถูกใช้ไปมาก
- สภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรมลงของเสียเพิ่มขึ้น
- สาธารณูปโภคเริ่มขาดแคลน
- ปัญหาการใช้รถใช้ถนนเพิ่มขึ้น

สภาพปัจจุบันของภูเก็ต

ผลกระทบและปัญหา

- ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์
- มีการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยนำ
- ลักษณะทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป

ทางเศรษฐกิจ

- รัฐและหน่วยอิสระต่าง ๆ ให้

ความสนใจพิเศษ

สภาพความเสื่อมโทรมจากการพัฒนามีตัวอย่างให้เห็นจากการพัฒนาเมืองใหญ่โดยทั่วไป เช่น กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ และพัทยา ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่าง ๆ และกำลังประสบปัญหานานาประการ จึงต้องมีการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาจังหวัด ต้องพิจารณาจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับภาคและในระดับจังหวัด และที่สำคัญคือข้อคิดเห็นขององค์กรเอกชน และภาคเอกชนต่าง ๆ สำหรับภูเก็ตกระแสวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจสังคม นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมค่อนข้างมาก และยิ่งผูกพันไปถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและการให้บริการโดยทั่วไป ซึ่งนับเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่จะต้องบริหารจัดการในเรื่องสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย และบริการให้เป็นผลดีที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ชุดที่

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพร้อมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ
ศึกษากรณีจังหวัดภูเก็ต

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ประกอบการศึกษา
ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ จัดทำเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ กรุณาตอบตามความเป็นจริงด้วยตัว
ของท่านเอง โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง หรือเติมข้อความลงในช่อง
ว่างที่ขีดเส้นไว้ให้ และกรุณาตอบทุกข้อ

แบบสอบถามนี้มี 4 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไป 17 ข้อ
2. ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติทางการเมือง 20 ข้อ
3. บทบาททางการเมือง 15 ข้อ
4. ข้อเสนอแนะ 3 ข้อ

รวม 55 ข้อ (7 หน้า)

ขอขอบคุณ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปี
3. จบการศึกษาสูงสุด
4. อาชีพ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บาท
6. สภาพความเป็นอยู่
() ดีมาก () ดี () ปานกลาง () ยากจน
7. ที่อยู่ปัจจุบัน
() อยู่ในเขตเทศบาล
() อยู่ในเขตสุขาภิบาล
()อยู่นอกเขตเทศบาล และนอกเขตสุขาภิบาล
8. ภูมิลำเนาเดิมจังหวัด
9. อยู่จังหวัดภูเก็ตมา ปี
10. ท่านคิดว่าตัวท่านเป็นผู้ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการเมือง หรือไม่
() สนใจมาก () พอสมควร () เฉย ๆ
() ไม่ค่อยสนใจ () ไม่สนใจเลย
11. ท่านคิดว่าท่านได้ความรู้ทางการเมืองและการปกครองไทยจากที่ใดมากที่สุด
นอกจากได้จากการศึกษาในห้องเรียนแล้ว
() ได้รับความรู้จาก (ตอบเพียงข้อเดียว)
() หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร () วิทยู
() โทรทัศน์ () การสนทนา
() เข้าร่วมประชุมหรือเข้ารับการอบรมจากองค์กรต่าง ๆ
() อื่น ๆ ระบุ
- () ไม่เคยได้รับความรู้

12. ท่านเคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจทางการเมือง อาทิเช่น การจัดอบรมในหมู่บ้านจากอำเภอหรือส่วนราชการต่าง ๆ หรือองค์กรเอกชนหรือองค์กรทางการเมือง เช่น พรรคการเมือง หรือไม่
- () ไม่เคย
- () เคย ได้รับการอบรมจาก
13. ท่านเป็นสมาชิก หรือเคยเป็นสมาชิก เป็นกรรมการ หรือเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด
- () ไม่ได้เป็น และไม่เคยเป็น
- () เป็น หรือเคยเป็น (สมาชิก, กรรมการ, เจ้าหน้าที่) โปรดระบุ
- () สภาตำบล () องค์การบริหารส่วนตำบล
- () สุขาภิบาล () เทศบาล
- () องค์การบริหารส่วนจังหวัด () อื่น ๆ ระบุ
14. ท่านชอบอ่านข่าว ฟังข่าว ดูข่าว ประเภทไหน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () กีฬา () บันเทิง () อาชญากรรม () สังคม
- () เศรษฐกิจ () การเมือง () ต่างประเทศ
- () อื่น ๆ ระบุ
15. หากท่านมีสิทธิเลือกตั้ง ท่านคิดว่าจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือไม่
- () ไปอย่างแน่นอน () อาจจะไป
- () อาจจะไม่ไป () ไม่ไปอย่างแน่นอน
- () ยังไม่ตัดสินใจ ดูก่อนว่าเลือกตั้งอะไร
16. ถ้าไปเลือกตั้ง เหตุผลใดที่สำคัญที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)
- () ต้องการสร้างประชาธิปไตย หรือสนับสนุนประชาธิปไตย
- () เป็นหน้าที่พลเมืองดี () มีส่วนร่วมทางการเมือง
- () ต้องการได้คนที่ตนพอใจเข้าไป () ราชการชักชวน
- () มีคนชักชวนที่ไม่ใช่ราชการ () ได้รับแจกเงิน หรือสิ่งของ
- () ถูกบังคับ () อื่น ๆ ระบุ

17. ถ้าไม่ไปเลือกตั้ง เหตุผลใดที่สำคัญที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)
- | | |
|---------------------------------|--------------------------------|
| () ไม่สนใจ | () ชี้แจงไป |
| () ติดธุระ | () เจ็บป่วย |
| () ไม่มีชื่อในบัญชีผู้มีสิทธิฯ | () ไม่ได้อยู่ในท้องที่มีสิทธิ |
| () บ้านอยู่ไกลหน่วยเลือกตั้ง | () ไม่มีผู้สมัครที่ตนพอใจ |
| () ไม่มีบัตรฯ | () คิดว่าเลือกไปก็เท่านั้น |
| () อื่น ๆ ระบุ | |



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย


ชุดที่

ส่วนที่ 2 ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติทางการเมือง

ส่วนที่ 2.1 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดของท่าน

คำถาม	ถูก	ผิด
1. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์		
2. นายกรัฐมนตรีต้องมาจาก ส.ส. เท่านั้น		
3. รัฐธรรมนูญ คือ กฎหมายสูงสุดที่ใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ ซึ่งกฎหมายอื่น ๆ จะขัดแย้งไม่ได้		
4. การปกครองระบอบประชาธิปไตยต้องยึดถือเสียงข้างมากเป็นหลัก โดยไม่ต้องคำนึงถึงเสียงข้างน้อย		
5. การปกครองระบอบประชาธิปไตย อำนาจในการปกครองสูงสุดเป็นของประชาชน การไปใช้สิทธิเลือกตั้งจึงเป็นการแสดงออกในการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง		
6. การกระจายอำนาจการปกครอง หมายถึง การที่ประชาชนเลือกตั้งบุคคลให้มาทำหน้าที่ปกครองตนเอง		
7. การเลือกตั้ง คือ การที่ราษฎรใช้สิทธิของตนเองลงคะแนนเสียงเลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่แทนตนในการปกครองแต่ละระดับของประเทศ ดังนั้น การเลือกตั้งจึงแสดงว่า ประเทศที่มีการเลือกตั้งมีการปกครองแบบประชาธิปไตย		
8. การรณรงค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นหน้าที่ของทางราชการที่จะต้องทำในช่วงที่มีการเลือกตั้ง		

คำถาม	ถูก	ผิด
9. การมีรัฐธรรมนูญ จะเป็นหลักประกันว่าประเทศนั้นมีความเป็นประชาธิปไตย		
10. การปฏิบัติ รัฐประหาร จะกระทำได้โดยไม่ถือว่าเป็นการทำลายประชาธิปไตย ถ้าประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างไม่ถูกต้อง เช่น นักการเมืองที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่โกงกิน เป็นต้น		



 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2.2 ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้เพียงใด

คำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยและพร้อมที่จะให้ การสนับสนุนร่วมมือเท่าที่จะสามารถ กระทำได้					
2. คำกล่าวที่ว่า “การปกครองระบอบประชา ธิปไตย คือการปกครองของประชาชนโดย ประชาชนและเพื่อประชาชน นั้น เป็นเรื่องที่ เพื่อฝันมากกว่า					
3. การเลือกตั้งเป็นหลักประกันว่าต้องได้ผู้แทน ที่ดี สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหา เศรษฐกิจ ปากท้องของประชาชนได้					
4. การเลือกตั้งเป็นการสร้างประชาธิปไตยหรือ สนับสนุนประชาธิปไตย ผู้ที่ไม่ไปเลือกตั้ง โดยไม่มีเหตุผลสมควรเป็นการทำลาย ประชาธิปไตยสิ้นเชิง					
5. การเลือกตั้งมักจะเป็นการเลือกตั้งที่สกปรก เปิดโอกาสให้คนมีเงินเท่านั้นเข้ามามี บทบาททางการเมือง					

คำถาม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6. นักการเมืองส่วนใหญ่โดยเฉพาะรัฐมนตรีมัก ไม่มีความจริงจังต่อการปฏิบัติหน้าที่ นอก จากการปฏิบัติหน้าที่นั้นเอื้ออำนวยต่อพวก พ้องหรือผลประโยชน์ตนมากกว่าคำนึงถึง ผลกระทบต่อประเทศชาติ					
7. ในกรณีที่บ้านเมืองมีภัยร้ายแรง เช่น ปัญหาโงกกิน อาชญากรรมที่สูง ระบอบ ประชาธิปไตยไม่เหมาะสมและยิ่งทำให้ บ้านเมืองอ่อนแอลง					
8. ในการเลือกตั้งทุกระดับ ผู้สมัครฯ ส่วนใหญ่ ใช้เงินหรือสิ่งของเป็นเครื่องมือในการ หาเสียง ชื้อเสียง					
9. ผู้สมัครส่วนใหญ่ไม่มีอุดมการณ์ที่แท้จริงที่ จะยืนหยัดเคียงข้างประชาชนผู้ที่ได้รับความ เดือดร้อนหรือแก้ไขปัญหาได้					
10. คำพังเพยที่ว่า “เชื้อผู้นำชาติพันธุ์” ยังมี ความเหมาะสมกับการปกครองแบบไทย ๆ ของเรา					

ชุดที่

ส่วนที่ 3 บทบาททางการเมือง

ส่วนที่ 3.1 กรณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เคยปฏิบัติ

คำถาม	ทุกครั้ง	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. ท่านเข้าร่วมประชุมในชุมชนหรือองค์กรที่ท่านเกี่ยวข้อง เช่น การประชุมหมู่บ้าน เป็นต้น หรือเข้าร่วมฟังการอภิปรายทางการเมือง เช่น ฟังการหาเสียงของพรรคการเมือง เป็นต้น					
2. เมื่อเข้าประชุมท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือร่วมตัดสินใจ ถ้าฟังการอภิปรายก็มักจะร่วมซักถาม					
3. ท่านได้ติดตามข่าวสาร การดำเนินการ และผลการดำเนินงานของผู้ปกครอง ทั้งในระดับท้องถิ่นหรือในระดับรัฐบาล					
4. ท่านได้ร่วมถกเถียง พูดคุย ข่าวสารบ้านเมือง การเมือง กับคนในครอบครัว หรือเพื่อนฝูง					
5. ท่านมีส่วนร่วมในชุมชนหรือร่วมทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ร่วมพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ชุมชนของท่านได้จัดขึ้น					

คำถาม	ทุกครั้ง	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
6. ท่านเคยฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น กฎหมาย ระเบียบชุมชน หลักศาสนา หรือขนบธรรมเนียมประเพณี ฯลฯ					
7. ท่านมักจะปฏิบัติตามข้อตกลงของกลุ่ม ที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ โดยที่สามารถระงับ ความรู้สึกส่วนตัวและยอมรับที่จะ ปฏิบัติตามข้อตกลงของส่วนรวมได้					
8. ท่านเป็นคนที่มีชื่อตรงต่อหน้าที่ของตนใน ฐานะต่างๆ เช่น หน้าที่ในฐานะพลเมือง ของประเทศ สมาชิกชุมชน หัวหน้า ครอบครัว ฯลฯ					
9. ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาชุมชน ในยามที่มีปัญหา					
10. ท่านได้ร่วมรักษาผลประโยชน์ของส่วน รวม หรือคอยสอดส่องดูแลความสงบ ของชุมชน					

ส่วนที่ 3.2

1. ท่านสนใจการเลือกตั้งประเภทใดโดยใส่หมายเลข 1-4 ตามลำดับความชอบ
 - () การเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 - () การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
 - () การเลือกตั้งคณะกรรมการสุขภาพตำบลหรือสมาชิกสภาเทศบาล (ส.ท.) หรือสมาชิกสภาจังหวัด (ส.จ.)
 - () การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

2. ท่านได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคราวที่ผ่านมา หรือไม่
 - () ไป
 - () ไม่ไป เพราะ

3. ท่านได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลหรือคณะกรรมการสุขภาพตำบลคราวที่ผ่านมา หรือไม่
 - () ไป
 - () ไม่ไป เพราะ

4. ท่านได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านมา หรือไม่
 - () ไป
 - () ไม่ไป เพราะ

5. ท่านได้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คราวที่ผ่านมา หรือไม่
 - () ไป
 - () ไม่ไป เพราะ

ชุดที่

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

1. ท่านคิดว่าในปัจจุบัน ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ทางการเมืองเพียงพอ หรือไม่
 - () เพียงพอ
 - () ไม่เพียงพอ

 2. ท่านต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันทางการเมือง รัฐบาล นักวิชาการ สื่อมวลชน ฯลฯ ที่สามารถให้ความรู้แก่ท่าน หรือเผยแพร่ความรู้แก่บุคคลทั่วไปได้ ดำเนินการอย่างไร เพื่อที่จะได้รับความรู้ทางการเมือง อย่างได้ผลมากที่สุด
 - () ไม่ต้องการ
 - () ต้องการ โดยวิธี

.....

.....

.....

.....

 3. ท่านคิดว่า ปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินการที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองที่ไม่ได้ผล หรือได้ผลน้อยกว่าที่ควรจะเป็น สาเหตุเพราะ
-
-
-
-
-
-
-

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ



ภาคผนวก ค.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ พิเศษ / 2538

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

พฤษภาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาฯ ที่ ทม 0309/10645 เรื่อง อนุมัติหัวข้อ
วิทยานิพนธ์

เนื่องด้วยกระผม นายพีระพล ตัณฑโอสถ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
การปกครอง ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อ
วิทยานิพนธ์ตามหนังสือและเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ โดยจะศึกษากรณีจังหวัดภูเก็ตในระหว่าง
เดือนมิถุนายน - กันยายน ศกนี้

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขออนุญาตที่จะ
เข้าไปดำเนินการศึกษาข้อมูลในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของท่าน และขอความอนุเคราะห์ในการ
รับทราบข้อมูลบางประการ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด
ตามสมควร ซึ่งจะมาติดต่อด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายพีระพล ตัณฑโอสถ)

นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

1 มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์กรอกแบบสอบถาม

เรียน ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ตำบล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วยกระผม นายพีระพล ตันตทโสภาส นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง
ภาควิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่ง
ปลัดอำเภอ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพร้อมทาง
การเมืองของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ” ศึกษากรณีจังหวัดภูเก็ต

โดยการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญในการรวบรวม
ข้อมูลและได้ทำการสุ่มตัวอย่างประชากรเป้าหมาย ซึ่งหมู่บ้านของท่านเป็นหมู่บ้านที่ได้รับการ
สุ่มตัวอย่างเป้าหมายหมู่บ้านหนึ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ในการนำแบบสอบถาม จำนวน
ชุด ไปแจกจ่ายดังนี้

1. ผู้ใหญ่บ้านเอง ชุด
2. ประชาชนในหมู่บ้านระดับหัวหน้าครอบครัว จำนวน ชุด

ทั้งนี้ขอความกรุณารวบรวมแบบสอบถามดังกล่าว ในวันที่
โดยรวบรวมไว้ที่ จักขอบพระคุณอย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(นายพีระพล ตันตทโสภาส)
นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายพีระพล ตันตทโสภาส เกิดวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2505 ที่โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์ การปกครอง ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในปีการศึกษา 2527 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2536 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง ปลัดอำเภอ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย